

1905-08-27

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSSKRIFTION

Indlagt et Fotografi

[Tilføjet med blyant af Emil Hannover

øv. th.:] Rohde

27 . VIII . 1905

Afholdshotellet

Vestregrave

Randers.

Kjære Ven

I et ganske nedrigt Sommervej; et Vejr som
paa en Novemberdag, sidder jeg og varmer
mig op ved at læse i Frederikke Bruns
romerske Dagbøger i et lille Gaardværelse i
en gammel Kjøbmandsgaard [nu Afholdshotel]*,
som jeg har valgt mig for at være i Nær-
heden af min Arbejdsplads; naar jeg kigger
ud ad Vinduet, ser jeg Gaardens aabent-
staaende Bagport, som vender ud imod
den gamle Tørbrygge og i Øjeblikket er upassa-
bel, da Gudenaen er gaaet over sine Bred[-]
der og ind i Gaarden. —

Men det var Frederikke Brun, der 1803

*skarp parentes sat af J. R.

[Tilføjet i venstre margen, vertikalt:]

Jeg har vist ganske glemt at meddele Dem, at jeg i sin Tid fik Svar fra
Willumsen hvor

han takker Dem, fordi De har tænkt paa ham med Hensyn til

Porcelænsfabrikken, men at han grumme

nødig vil derind igjen og kun den allerhaardeste Nød vil tvinge ham dertil.

[2]

var paa en Tour med Reenhardt i Palæstrina.

Og som hun spaserer, eller vandrer maa det

da i det mindste hedde i hendes Sprog, i

Campagnen underneden, ser hun Blomster

fra SofieholmX og hører "die Vögel von

Bagswerdsee da, wo die Römer mit

dem Siege über Latium die Welt besieigten".

Jeg kan nu ikke finde paa noget saa

smukt at sige om Bagswerd, men da

jeg havde læst ovenstaaende, tog jeg imidlertid dette Papir frem ihukommende et Løfte [mon ikke et gjensidigt]* om at skrive til Bagsvær engang imellem.

Uden at prale vil jeg dog sige Dem, at jeg ofte har "tænkt" paa det; men der er skam ikke indenfor vor Horisont sket det mindste, som trængte til skriftlig Meddelelse. —

—

X formodentlig et Sted i Nærheden af Dem

*skarp parentes sat af J. R.

[3]

Min Kone og jeg har moret os med, naar vi ikke har nydt det herlige Landskab ved lange Fodture — hvilket vi har foretaget i rigt Maal — at læse gamle Memoirer og Breve om Italien og grunde over, hvor gammel Gabriele behøver at være for at hun kan se det Sted, hvor hun er undfanget. Vi har saa tænkt os at dette Tidspunkt muligvis kunde falde sammen med den Tid, da De tager den "store Permission" og med Konen og alle Smaapigerne drager over Alperne. Saa ville vi mødes et Sted et lille Stykke Syd for disse og saa i Forening leje os en rigtig god gammel Vetturin af dem med god Plads og Kalesche over Kudskesædet. Saa sætter vi Madammerne og alle Tøserne ind i Vognen og kryber selv op til

[4]

Kudsken og saa gaar det i strygende FartX igjennem Umbrien og over Markerne og lige til Porta del Popolo, eller rettere igjennem den og lige op til vor gamle Tarpeiske Klippe, hvor vi lejer to Etager i de to bedste Huse. Ja hvad vi saa mere gjør, behøver jeg ikke at udspekulere.

Men synes De ikke Planen hertil er meget
god. Ja, nu kan vi jo drøfte den til
Vinter; foreløbigt har jeg et Par Somres
Arbejde her. — og det skal være om Som-
meren vi rejser; saa er der først rigtig værd
at være i Italien. — —

Haaber Deres Hustru og Smaapigerne har
det godt; [mine to Damer ere i Kjøben-
havn, da vi kun havde Lejligheden til Feriens
Slutning.]* Sender Dem alle Hilsner
Deres hengivne Ven
Johan Rohde

—

Xsynes De for resten ikke det var Sjov!
*skarp parentes sat af J. R.

var paa en Tour med Reinhardt i Palestina.
Og som hvi spaserer, eller vandrer, man der
da i det mindste heder i hendes Sprag, i
Campagner udnævner, ser hvi Blomster
fra Sofieholm^x og hvi "die Vögel von
Bayswerdsee da, wo die Römer mit
dem Siege über Latium die Welt besiegten".

Jeg kan nu ikke finde paa noget saa
smukt at sige om Bayswerd, men da
jeg havde læst ovenstående, lag jeg imid-
ledtid dette Papi frem i huskommanden et
Løfte [men ikke et gjensidigt] om at skrive
til Bagover engang imellem.

Men at prøve vil jeg dog sige Dem,
at jeg ofte har "tænkt" paa det, men
der er saa lidt indimellem vor Horizont
sket det mindste, som tænkte til skrift-
lig Meddelelse. —

^x Formodentlig et Sted i Nærheden af Dem

Min Kone og jeg har monst os med, naar
vi ikke har nydt det herlige Landskab ved
lange Fodture - hvilket vi har forladt i
vigt Maal - at lase gamle Memoirs
og Brev om Italien og gründe over,
hvor gammel Gabriels beboer at være
for at hun kan se det Sted, hvor hun
er indfanget. Vi har saa læst os at
dette Tidspunkt muligens kunde falde
sammen med den Tid, da De tog den
store "Permission" og med Konen og alle
Smaspigerne drage over Alperne. Saa
ville vi mindes et Sted et lille Stykke Syd
for dissen og saa i Forening lege os en rigtig
god gammel Veksel af dem med god
Plads og Kalesche og Kudsæder.
Saa sætter vi Madammen og alle Tøse-
ne ind i Vognen og kryber selv op til

Kudken g' saa gaar der i stroygende Fast
igjennem Umbreen g' over Markene og
lige til Porta del Popolo, eller sætter
igjennem den og lige op til vor gamle
Tapeists Klippe, hvor vi ligger to Uger
i de to bedste Huse. Ja hvad vi saa
mer gjør, behøver jeg ikke at udspikale.
Men synes De ikke Planen helst er meget
god. Ja, vi kan vi jo drøfte den til
Vinter; forsligt har vi et Par Sommers
Arbejde her. — og der skal være om Som-
ren vi rejser; saa er der først rigtig vand
at være i Italien. —

Maake Dem Huskni og Smærgjorn har
det godt; [omme to Damer er i Hjerten -
ham, da vi him harv Hefligheden til Tensens
Slutning] Sende Dem alle Helener
Dem hengime Ven

Johan Rønde

* synes De forresten ikke det var Gode!